

iaar vilde kunne forelægge Rigsdagen et saadant Lovudkast, hvilket dog paa Grund af det bestandigt tiltagende Byggeri maatte ansees hoist onskeligt, har man anseet det tilraadeligt for Diebliffet at indskrænke sig til Amtets Grund og senere, om muligt, at søge de for samme givne afvigende Bestemmelser udvide til Forstæderne.

Lovudkastets Omraade er saaledes indskrænket til en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, og de Tillæg til og Forandringer i Bestemmelserne i Lov af 17de Marts s. A., som man har fundet Anledning til at foreslaae, angaae fornemmelig Gaders og Veies Anlæg med hvad dermed staaer i Forbindelse, Expropriation af den dertil fornødne Grund og Størrelsen af det til Baaningshuse svarende ubebyggede Areal. Det er derhos en Selvefølge, at der i Lovudkastet maatte optages Bestemmelser om Sammensætningen af en Bygningskommission og Ansættelsen af en Bygningsinspektør, hvilke Autoriteter naturligtvis maae være særlige for dette Distrikt, og endelig findes der i den første § en nøiagtig Begrænsning af det Territorium, som skal falde ind under Loven. Med Hensyn til Indholdet af de enkelte §§ skal man indskrænke sig til følgende Bemærkninger.

ad § 1.

Man antager, at det Distrikt, for hvilket Loven skal gjøres gjældende, vil blive arronderet paa den meest hensigtsmæssige Maade ved at drage Grændsen saaledes, som foreslaaet i Udkastet. Den i det Foregaaende omhandlede Kommission, der har behandlet Sagen, har foreslaaet af det i Udkastet betegnede Terrain kun at inddrage Frederiksberg Sogns Grund, derimod ikke Noget af Hvidovre Sogn, under Loven; men da Grændseffillet mellem Frederiksberg og Hvidovre Sogne er en meget uregelmæssig Linie, der løber fra Pilealleen, tværs over Næbels Allee til Stadens Grund i Nærheden af „sorte Hest,” og da Man ved at følge denne Linie vilde udelukke et heelt Kvarteer, der er i fuld Færd med at danne sig paa Terrainet mellem Bakkegaarden, Karlsberg og Jernbanen, hvor der netop i Aar er anlagt en bred Gade eller Vej, som er bestemt

til at udmunde i Binklen ved Pilealleen og sikkert snart vil være forsynet med Bygninger paa begge Sider, bør Grændsen her formeentlig drages sydligere, saaledes at Man faaer det omhandlede Terrain, der udgjør en Deel af Hvidovre Sogn, med, hvorved iøvrigt det hele Terrains Begrænsning vinder i Tydelighed og Regelmæssighed. Endelig har Man fundet det hensigtsmæssigt, at der tilføies Paragraphen en Bestemmelse, svarende til den, der indeholdes i § 2 af Loven 17de Marts 1856, nemlig, at Kongen kan udvide Loven, enten i det Hele eller for en Deel, til andre Dele af Frederiksberg og Hvidovre Sogne.

ad § 2.

Det første Punktum i denne Paragraph svarer til Loven af 17de Marts s. A. § 25. 20 Alen er ogsaa for det heromhandlede Distrikts Bestkommende Minimum af Bredden for en Gade eller Vej, der anlægges fra Nytt; det er altsaa en Selvefølge, at Private, der anlægge Gader eller Veie, bestemte til at tjene til almindelig Kommunikation, ingenlunde ere berettigede til at ansee Betingelserne efter Udkastets § 2 for opfyldte, naar de have givet saadanne Gader eller Veie en Brede af 20 Alen, hvorimod det maa staae det Offentlige frit for at fordrø en saadan Brede, som efter de tilstedeværende Lokalteter og samtlige Omstændigheder maa ansees for onskelig; men, selv naar de Private opfyldte Betingelserne i Henseende til Bredden, blive de dog ikke, forsaavidt Gaderne eller Veiene ere bestemte til at omgives af Bygninger, berettigede til at anlægge dem, med mindre de forinden have efterkommet de i Udkastets § 6 nævnte Betingelser, og navnlig den, at Gaderne eller Veiene ere udlagte saaledes, at de have en med Hensyn til det hele, deels bestaaende, deels paatænkte System af Gader og Veie hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej. Bestemmelsen i Udkastets § 2 forklæres saaledes nærmere ved Indholdet af § 6, der er affattet som nys angivet, for at det Offentlige kan erholde den det med Rette tilkommende Indflydelse ved de Anlæg af nye Gader og Veie, bestemte til at bebygges, som Private maatte beslutte sig til at udføre, og navnlig